

Hej alla vänner till barnen i Shabalala/Sydafrika

Den 20e april skulle vi ha ett telefonmöte hur vi skulle kunna finansiera färdigställandet av muren runt anläggningen. Det kommer in folk på kvällarna som bla tömmer vattentanken på vatten. Men Sipiwe ringde inte in och jag tänkte. *Typiskt Sipiwe hon håller aldrig överenskomna tider.*

Tre timmar senare kom det en ursäkt och denna bild med meddelandet.

Rest in peace lovely girl 🥰🥰

Hon hette Memory och dog av AIDS.

Sipiwe hade glömt att hon skulle vara med på begravningen av denna flicka på 11 år. Hon föddes med HIV eftersom hennes mamma hade HIV under graviditeten. När det senare uppdagades var det för sent att stoppa med bromsmedicin.

Det händer fortfarande att barn föds med HIV även om det är mycket mer sällan än för några år sedan.

Numera är det välkänt att HIV går vidare från mamma till barnet och alla mödrar som kommer till en mödravårdscentral får därför göra en HIV-test.

Tyvärr är det inte alla som tar sig till mödravårdscentralen - många lever utanför systemet. Skulle det visa sig att mamman är HIV positiv får hon information och blir satt på bromsmedicin. I ett tidigt skede som HIV positiv har man inga symptom och det är en utmaningen att få "friska" blivande mammor att ändå gå och hämta sin medicin trots långt till apoteket eller kliniken.

Under mina tidigare år på Hosanna la vi ner mycket energi på HIV tester och information. De som vi testat och som visade sig vara HIV positiva träffade vi regelbundet i diskussionsgrupper där vi också lärde ut hur man skulle förhålla sig till andra när man var positiv. Under dessa år skedde det en stor utveckling både vad gäller medicinernas funktion och tillgänglighet. Tex visade det sig att den som regelbundet tog sin medicin inte förde smittan vidare till sin partner. Nu har smittspridningen minskat och framför allt har Mamma-till-barn smittan gått ner från mer än 20% till ett par procent. En utveckling som Memory tyvärr inte kunde få nytta av.

Hosannas AIDS projekt har nu tagits över av myndigheterna men Hosanna hjälper fortfarande till att dela ut medicin i byarna där människorna bor långt från apoteket. Hosanna bedriver också fortfarande palliativ vård i hemmen för de som är döende av AIDS. Men det är i mindre skala numera och volontärerna kommer att få utbildning och bli anställda av sjukvården.

Ny koordinator i OVC projektet

OVC= Orphans and Vulnerable Children

Hon heter Regina och har under ett par år jobbat som volontär i projektet. Framför allt har hon arbetat med sång och musik men hon har också ägnat tid åt flickor som är på väg att bli kvinnor. För dessa är frestelserna stora att tjäna pengar med sin kropp.

När jag var nere senast satte hon upp en liten föreställning för oss där barnen visade sin inneboende talang och skicklighet i sång och dans.

Regina har jobbar gratis. Hosanna har bara bekostat resan eftersom hon inte bor i Shabalala. När hon nu jobbar nästan heltid bör hon få lön, hon var dock inte med på senaste lönelistan, ser jag.

Rotary aktiviteter för sjuka barn

Vi har en flicka i OVC projektet som nästan är döv. Hon heter Linhle Madalane. Vår personal lyckades

få med henne på aktiviteter för barn med olika handikapp. Där får barn känna sig i fokus och uppleva att det finns fler som är sjuka. Det var Rotaray klubben i White River som i många år stöttat sjuka barn i samhället.

En ny nattvakt

Förra projektkoordinatören Mxolisi är utbildad pastor i Pentecosta kyrkan. Han bodde i ett rum bakom kontoret och fungerade på så sätt också som nattvakt. När han nyligen gifte sig skaffade han sig ett riktigt hus med sin hustru och fick samtidigt anställning som pastor i Hosanna kyrkan. Därför har Lucky Mokoena flyttat in i rummet bakom kontoret. Lucky är ingen atlet så han kan inte göra så mycket men han har fått en telefon och ett jobb där lönen är mat och husrum. Han har dagarna fria och gör så gott han kan för att också tjäna lite pengar i Hazyview. Här ses han med Mama Numsa.

Att odla sin egen mat

Nu är det höst i Sydafrika, temperaturen går ner och det blir lämpligt att odla vissa grödor. Varje barn får ett däck och odlar där spenat. Denna aktivitet är av stort värde. Inte så mycket för matens skull utan mer för att känna stolthet och mening med att, om än i liten skala, kunna försörja sig själv.

18.e april

7e maj

16.e maj spenat på bordet

Hälsningar

Jörgen Runesson

Läs tidigare nyhetsbrev

<https://www.lionsraa.se>

under fliken **Vi har hjälpt**